

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 103*

"Για την προστασία της μητρότητας"

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε στη Γενεύη στις 4 Ιουνίου 1952, πραγματοποιώντας την τριακοστή πέμπτη σύνοδό της,

Αφού αποφάσισε να υιοθετήσει διάφορες προτάσεις σχετικές με το ζήτημα της προστασίας της μητρότητας, που είναι γραμμένο ως το 7ο θέμα στην ημερήσια διάταξη της συνόδου,

Αφού αποφάσισε να δώσει στις προτάσεις αυτές τη μορφή διεθνούς σύμβασης,

Αποδέχεται σήμερα, στις εικοσιοκτώ Ιουνίου χίλια εννεακόσια πενήντα δύο, την ακόλουθη σύμβαση για την προστασία της μητρότητας (αναθεωρημένη), 1952.

Άρθρο 1.

1. Η σύμβαση αυτή έχει εφαρμογή στις γυναίκες που απασχολούνται σε βιομηχανικές επιχειρήσεις, σε εργασίες μη βιομηχανικές και σε γεωργικές εργασίες. Επίσης εφαρμόζεται και στις γυναίκες που εργάζονται "κατ' οίκον" με αμοιβή.
2. Για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης, ο όρος "βιομηχανικές επιχειρήσεις" αναφέρεται τόσο στις δημόσιες όσο και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις καθώς και στους επί μέρους κλάδους τους και περιλαμβάνει ιδιαίτερα :
 - α) τα μεταλλεία, τα λατομεία και τις κάθε λογής εξορυκτικές βιομηχανίες,
 - β) τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με την κατασκευή, τη μεταποίηση, τον καθαρισμό, την επισκευή, τη διακόσμηση, την τελική επεξεργασία, την προπαρασκευή για πώληση, τη διάλυση ή την αποσύνδεση αντικειμένων ή στις οποίες γίνεται μετατροπή της ύλης, με τη διευκρίνιση ότι συμπεριλαμβάνονται και οι επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη ναυπήγηση πλοίων ή με την παραγωγή, τη μετατροπή και τη μετάδοση ηλεκτρικής ενέργειας και γενικότερα κινητήριας δύναμης,
 - γ) τις επιχειρήσεις δόμησης των τεχνικών έργων περιλαμβανομένων και των εργασιών κατασκευής, επισκευής, συντήρησης, μετατροπής και κατεδάφισης,
 - δ) τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων οδικώς, με σιδηρόδρομο, δια μέσου της θάλασσας ή των ποταμών ή αεροπορικώς, με τη διευκρίνιση ότι στην έννοια της μεταφοράς περιλαμβάνεται και η διαμετακόμιση των εμπορευμάτων σε αποβάθρες, προκυμαίες, προβλήτες, λιμεναποθήκες ή αερολιμένες.
3. Για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης, ο όρος "μη βιομηχανικές εργασίες" περιλαμβάνει όλες τις εργασίες που εκτελούνται στις ακόλουθες δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις και υπηρεσίες ή σχετίζονται με τη λειτουργία τους :
 - α) τα εμπορικά καταστήματα,

* Η Διεθνής Σύμβαση Εργασίας 103 κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν. 1302/82 (ΦΕΚ 133/Α/29-10-82) και παρατίθεται με τη γλωσσική μορφή που έχει στον κυρωτικό νόμο.

- β) τα ταχυδρομεία και τις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών,
 γ) τα καταστήματα και τις διοικητικές υπηρεσίες, που το προσωπικό τους έχει ως κύρια απασχόλησή του την εργασία γραφείου, δ) τις επιχειρήσεις τύπου,
 ε) τα ξενοδοχεία, οικοτροφεία, εστιατόρια, λέσχες, καφενεία και αναψυκτήρια, στ) τα ιδρύματα που έχουν για σκοπό τους τη νοσηλεία και την περίθαλψη ασθενών, αναπήρων, απόρων και ορφανών,
 ζ) τις επιχειρήσεις δημοσίων θεαμάτων και ψυχαγωγίας του κοινού, η) την αμειβόμενη οικιακή εργασία, που εκτελείται σε ιδιωτικά νοικοκυριά, καθώς και κάθε άλλη εργασία που δεν έχει βιομηχανικό χαρακτήρα, στην οποία η αρμόδια αρχή θα αποφάσιζε να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτής της σύμβασης.
4. Για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης, ο όρος "γεωργικές εργασίες" αναφέρεται σε όλες τις εργασίες που εκτελούνται στις γεωργικές επιχειρήσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι φυτείες καθώς και οι μεγάλες βιομηχανοποιημένες γεωργικές επιχειρήσεις.
5. Σε κάθε περίπτωση, που δεν είναι βέβαιο ότι η σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε μια επιχείρηση, σ' ένα κλάδο επιχείρησης ή σε μια εργασία, το ζήτημα θα κρίνεται από την αρμόδια αρχή, αφού ζητηθεί η γνώμη των ενδιαφερόμενων αντιπροσωπευτικών οργανώσεων εργοδοτών και εργαζομένων εφόσον υπάρχουν τέτοιες οργανώσεις.
6. Η εθνική νομοθεσία μπορεί να εξαιρεί από την εφαρμογή αυτής της σύμβασης τις επιχειρήσεις, που απασχολούν αποκλειστικά, ως μισθωτούς, τα μέλη της οικογένειας του εργοδότη, όπως αυτά καθορίζονται από τη νομοθεσία αυτή.

Άρθρο 2.

Για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης, ο όρος "γυναίκα" σημαίνει κάθε πρόσωπο που ανήκει στο γυναικείο φύλο, ανεξάρτητα από την ηλικία, την ιθαγένεια, τη φυλή ή τη θρησκεία του, είτε το πρόσωπο αυτό είναι έγγαμο είτε είναι άγαμο και ο όρος "παιδί" σημαίνει κάθε παιδί, είτε έχει γεννηθεί από νόμιμο γάμο είτε όχι.

Άρθρο 3.

1. Κάθε γυναίκα, που υπάγεται στις ρυθμίσεις αυτής της σύμβασης, δικαιούται να λάβει άδεια μητρότητας, με την προσκόμιση ιατρικού πιστοποιητικού, που να βεβαιώνει την πιθανή ημερομηνία του τοκετού της.
2. Η διάρκεια αυτής της άδειας πρέπει να είναι τουλάχιστον ίση με δώδεκα (12) εβδομάδες. Ένα μέρος της πρέπει να λαμβάνεται υποχρεωτικά μετά τον τοκετό.
3. Η χρονική διάρκεια της άδειας, που πρέπει να λαμβάνεται υποχρεωτικά, μετά τον τοκετό, καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία, όμως δεν μπορεί να είναι μικρότερη από έξι (6) εβδομάδες. Το υπόλοιπο της συνολικής άδειας θα μπορεί να λαμβάνεται, ανάλογα με το τι θα προβλεφθεί από την εθνική νομοθεσία, είτε πριν από την πιθανολογούμενη ημερομηνία του τοκετού, είτε μετά τη λήξη της υποχρεωτικής άδειας, είτε κατά ένα μέρος πριν από την πιθανολογούμενη ημερομηνία του τοκετού και κατά το υπόλοιπο μέρος μετά τη λήξη της υποχρεωτικής άδειας.
4. Όταν ο τοκετός πραγματοποιείται σε χρόνο μεταγενέστερο από αυτόν που είχε

πιθανολογηθεί, αρχικά, η άδεια που είχε ληφθεί προηγουμένως παρατείνεται, σε κάθε περίπτωση, μέχρι την πραγματική ημερομηνία του τοκετού, χωρίς αυτή η παράταση να συνεπάγεται την αντίστοιχη μείωση του χρόνου της άδειας, που πρέπει να λαμβάνεται υποχρεωτικά μετά τον τοκετό.

5. Σε περίπτωση ασθένειας, που, σύμφωνα με ιατρική βεβαίωση, προέρχεται από την κύηση, η εθνική νομοθεσία πρέπει να προβλέπει τη χορήγηση συμπληρωματικής προγενέθλιας άδειας, που η ανώτατη χρονική της διάρκεια θα καθορίζεται από την αρμόδια αρχή.
6. Σε περίπτωση ασθένειας, που, σύμφωνα με ιατρική βεβαίωση, οφείλεται στον τοκετό, η γυναίκα έχει δικαίωμα σε παράταση της μεταγενέθλιας άδειας, που η ανώτατη χρονική της διάρκεια θα καθορίζεται από την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 4.

1. Κατά το χρόνο απουσίας από την εργασία της με άδεια μητρότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου 3, η γυναίκα έχει δικαίωμα σε χρηματικές παροχές και στην παροχή ιατρικών υπηρεσιών.
2. Το ύψος των χρηματικών παροχών θα καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία, έτσι που να εξασφαλίζει στη γυναίκα επαρκείς πόρους για την πλήρη και υγιεινή συντήρηση της ίδιας και του παιδιού της, με βάση ένα ικανοποιητικό επίπεδο ζωής.
3. Οι ιατρικές υπηρεσίες περιλαμβάνουν φροντίδες από διπλωματούχο μαία ή από γιατρό, πριν από τον τοκετό, κατά τον τοκετό και μετά απ' αυτόν, καθώς και νοσοκομειακή περίθαλψη, εφόσον είναι απαραίτητη. Η ελευθερία εκλογής του γιατρού, καθώς και η ελευθερία επιλογής ανάμεσα σ' ένα δημόσιο ή ένα ιδιωτικό νοσηλευτικό ίδρυμα θα είναι σεβαστές.
4. Οι χρηματικές παροχές και οι ιατρικές υπηρεσίες χορηγούνται είτε στα πλαίσια συστήματος υποχρεωτικής ασφάλισης είτε σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού. Και στις δύο περιπτώσεις χορηγούνται αυτοδικαίως, σε όλες τις γυναίκες, που συγκεντρώνουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.
5. Οι γυναίκες που δεν έχουν δικαίωμα να αξιώσουν τις παροχές, που προβλέπονται από τις προηγούμενες διατάξεις, δικαιούνται να λαμβάνουν τις απαραίτητες παροχές για ένα ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης από τα κεφάλαια της δημόσιας αντίληψης, εφόσον δε διαθέτουν τα μέσα συντήρησης, που καθορίζονται από αυτήν (δημόσια αντίληψη).
6. Εφόσον οι χρηματικές παροχές, που χορηγούνται στα πλαίσια συστήματος υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, καθορίζονται με βάση τις προηγούμενες απολαβές από την εργασία, οι παροχές αυτές δεν θα πρέπει να είναι κατώτερες από τα δύο τρίτα (2/3) των προηγούμενων απολαβών της γυναίκας που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό αυτό.
7. Οποιαδήποτε εισφορά, οφειλόμενη στα πλαίσια συστήματος υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης που προβλέπει παροχές μητρότητας, καθώς και οποιαδήποτε οικονομική επιβάρυνση που υπολογίζεται με βάση τις καταβαλλόμενες αποδοχές του προσωπικού, και εισπράττεται με σκοπό τη χορήγηση τέτοιων παροχών, θα καταβάλλονται αδιάφορα αν η καταβολή τους γίνεται μόνο από τους εργοδότες ή από κοινού από τους εργοδότες και τους εργαζομένους με βάση το συνολικό αριθμό

των ανδρών και των γυναικών, που απασχολούν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, χωρίς διάκριση φύλου.

8. Σε καμιά περίπτωση ο εργοδότης θα είναι προσωπικά υπεύθυνος για το κόστος των παροχών, που οφείλονται στις γυναίκες που απασχολεί.

Άρθρο 5.

1. Εφόσον μια γυναίκα θηλάζει το παιδί της, έχει το δικαίωμα να διακόπτει για το σκοπό αυτό την εργασία της για ένα ή περισσότερα χρονικά διαστήματα, που η διάρκειά τους, θα καθορισθεί από την εθνική νομοθεσία.
2. Οι διακοπές της εργασίας που γίνονται με σκοπό το θηλασμό, υπολογίζονται και αμείβονται ως χρόνος εργασίας, εφόσον το ζήτημα ρυθμίζεται είτε απευθείας από την εθνική νομοθεσία είτε σύμφωνα με αυτή. Εάν το ζήτημα ρυθμίζεται από συλλογικές συμβάσεις εργασίας, οι όροι καθορίζονται από τη σχετική συλλογική σύμβαση.

Άρθρο 6.

Αν η γυναίκα απουσιάζει από την εργασία της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 αυτής της σύμβασης, απαγορεύεται στον εργοδότη να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας της, όσο διαρκεί η παραπάνω απουσία της ή να της γνωστοποιήσει απόλυση με προθεσμία, που λήγει μέσα στη διάρκεια αυτής της απουσίας.

Άρθρο 7.

1. Κάθε Μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που επικυρώνει αυτή τη σύμβαση, έχει το δικαίωμα, με δήλωσή του που θα συνοδεύει την επικύρωση, να προβλέπει εξαιρέσεις από την εφαρμογή της σύμβασης που θα αφορούν :
 - α) ορισμένες κατηγορίες εργασιών μη βιομηχανικών,
 - β) τις εργασίες που εκτελούνται στις γεωργικές επιχειρήσεις, εκτός από τις φυτείες,
 - γ) την οικιακή εργασία, που εκτελείται με αμοιβή σε ιδιωτικά νοικοκυριά,
 - δ) τις γυναίκες που εργάζονται "κατ' οίκον" με αμοιβή,
 - ε) τις επιχειρήσεις θαλασσιών μεταφορών προσώπων ή εμπορευμάτων.
2. Οι κατηγορίες των εργασιών ή των επιχειρήσεων, για τις οποίες το Μέλος προτίθεται να κάνει χρήση των διατάξεων της πρώτης παραγράφου αυτού του άρθρου, πρέπει να προσδιορίζονται στη σχετική δήλωση, που θα συνοδεύει την επικύρωση της σύμβασης.
3. Κάθε Μέλος, που κάνει μια τέτοια δήλωση, έχει τη δυνατότητα να την ανακαλεί οποτεδήποτε, στο σύνολο ή κατά μέρος της, με νεώτερη δήλωσή του.
4. Κάθε Μέλος για το οποίο ισχύει δήλωση, που έγινε σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού θα αναφέρει στην ετήσια έκθεση, που θα υποβάλλει για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης, την κατάσταση της νομοθεσίας και της πρακτικής του σχετικά με τις εργασίες και τις επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται η παράγραφος 1, σύμφωνα με τη δήλωσή του προσδιορίζοντας την έκταση στην οποία δόθηκε ή υπάρχει πρόθεση να δοθεί ισχύς στη σύμβαση, αναφορικά με τις εργασίες και επιχειρήσεις αυτές.
5. Με τη λήξη της πρώτης πενταετίας από την έναρξη της θέσης σε εφαρμογή αυτής

της σύμβασης το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα υποβάλει σε Συνδιάσκεψη ειδική έκθεση, που θα αναφέρεται στην εφαρμογή των εξαιρέσεων αυτών και θα περιέχει τις προτάσεις που θα κρίνει απαραίτητες αναφορικά με τα μέτρα, που θα πρέπει να ληφθούν στο σημείο αυτό.

Άρθρο 8.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης ανακοινώνονται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και καταχωρίζονται απ' αυτόν.

Άρθρο 9.

1. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που η επικύρωσή τους θα έχει καταχωρισθεί από το Γενικό Διευθυντή.
2. Η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά από την καταχώριση, από το Γενικό Διευθυντή, των επικυρώσεων δύο Μελών.
3. Στη συνέχεια, η σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει, για κάθε Μέλος, δώδεκα μήνες μετά από την καταχώριση της επικύρωσής της από αυτό.

Άρθρο 10.

1. Οι δηλώσεις, που τα Μέλη θα κοινοποιούν στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 35 του Καταστατικού Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, πρέπει να αναφέρουν :
 - α) τα εδάφη, στα οποία το ενδιαφερόμενο Μέλος αναλαμβάνει την υποχρέωση να εφαρμόσει τις διατάξεις της σύμβασης, χωρίς καμιά τροποποίηση, β) τα εδάφη, για τα οποία το Μέλος αναλαμβάνει την υποχρέωση να εφαρμόσει τις διατάξεις της σύμβασης με τροποποιήσεις, καθορίζοντας και σε τι ακριβώς συνίστανται αυτές οι τροποποιήσεις, γ) τα εδάφη, στα οποία η σύμβαση αυτή δεν εφαρμόζεται και, στην περίπτωση αυτή, τους λόγους για τους οποίους δεν είναι δυνατή η εφαρμογή της, δ) τα εδάφη, για τα οποία επιφυλάσσεται να αποφασίσει την εφαρμογή της σύμβασης μετά από προσεκτικότερη εξέταση της κατάστασης που επικρατεί σε αυτά.
2. Οι δεσμεύσεις που μνημονεύονται στα εδάφια α' και β' της πρώτης παραγράφου αυτού του άρθρου θα θεωρούνται ότι αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της επικύρωσης και έχουν τα ίδια με αυτήν αποτελέσματα.
3. Κάθε Μέλος μπορεί, με νεώτερη δήλωσή του, να παραιτείται από το σύνολο ή και μόνο από ένα μέρος των επιφυλάξεων, που περιέχονται στην προηγούμενη δήλωσή του, σύμφωνα με τα εδάφια β', γ' και δ' της πρώτης παραγράφου αυτού του άρθρου.
4. Κάθε Μέλος μπορεί, κατά την διάρκεια των περιόδων, μέσα στις οποίες είναι δυνατή η καταγγελία αυτής της σύμβασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12, να κοινοποιεί στο Γενικό Διευθυντή νεώτερη δήλωση, που να τροποποιεί, από κάθε άποψη, το περιεχόμενο οποιασδήποτε προηγούμενης δήλωσής του και να γνωστοποιεί την υπάρχουσα κατάσταση σε συγκεκριμένα εδάφη.

Άρθρο 11.

1. Οι δηλώσεις, που κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 35 του Καταστικού Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, πρέπει να αναφέρουν, αν οι διατάξεις της σύμβασης θα έχουν εφαρμογή στα εδάφη, για τα οποία πρόκειται, με ή χωρίς τροποποιήσεις. Εφόσον η δήλωση αναφέρει ότι οι διατάξεις της σύμβασης θα εφαρμοστούν, με την επιφύλαξη ότι θα ισχύσουν τροποποιήσεις, πρέπει να προσδιορίζεται σε τί ακριβώς συνίστανται αυτές οι τροποποιήσεις.
2. Το ή τα ενδιαφερόμενα Μέλη ή η ενδιαφερόμενη διεθνής αρχή μπορούν οποτεδήποτε να παραιτηθούν, με μεταγενέστερη δήλωσή τους, ολικά ή μερικά, από το δικαίωμα να επικαλεσθούν μια τροποποίηση, που αναφέρεται σε προηγούμενη δήλωση.
3. Το ή τα ενδιαφερόμενα Μέλη ή η ενδιαφερόμενη διεθνής αρχή θα μπορούν κατά τις περιόδους στη διάρκεια των οποίων είναι δυνατή η καταγγελία της σύμβασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12, να κοινοποιήσουν στο Γενικό Διευθυντή νέα δήλωση, με την οποία θα τροποποιούν, από κάθε άποψη, τους όρους προηγούμενης δήλωσής τους, αναφέροντας ταυτόχρονα και την κατάσταση σχετικά με την εφαρμογή αυτής της σύμβασης.

Άρθρο 12.

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση, θα μπορεί να την καταγγείλει, μετά τη λήξη περιόδου δέκα (10) ετών από την έναρξη ισχύος της, με πράξη του, που κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και καταχωρίζεται από αυτόν. Η ενέργεια της καταγγελίας θα αρχίζει μετά από ένα έτος από την ημέρα, που έγινε η καταχώρισή της.
2. Κάθε Μέλος, που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και που δεν ασκεί, μέσα σε ένα έτος από τη λήξη της περιόδου των δέκα (10) ετών που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, το δικαίωμα της καταγγελίας, που προβλέπεται από αυτό το άρθρο, δεσμεύεται για μια νέα περίοδο δέκα (10) ετών και, στη συνέχεια, θα μπορεί να καταγγέλλει αυτή τη σύμβαση στη λήξη κάθε μιας από τις δεκαετίες, που θα ακολουθούν, σύμφωνα με τους όρους αυτού του άρθρου.

Άρθρο 13.

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων, των δηλώσεων και των καταγγελιών, που του κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.
2. Με τη γνωστοποίηση στα Μέλη της Οργάνωσης της καταχώρισης της δεύτερης από τις επικυρώσεις που θα του έχουν κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής θα επισημάνει την ημερομηνία, από την οποία αρχίζει να ισχύει η σύμβαση αυτή.

Άρθρο 14. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς

Γραφείου Εργασίας οφείλει να ανακοινώνει στο

Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, με σκοπό την καταχώρισή τους σύμφωνα με το άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, πλήρεις πληροφορίες, σχετικά με όλες τις επικυρώσεις, τις δηλώσεις και τις πράξεις καταγγελίας, που έχει ο ίδιος καταχωρίσει, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων.

Άρθρο 15.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση, σχετική με την εφαρμογή αυτής της σύμβασης και θα εξετάζει, αν είναι σκόπιμη η εγγραφή, στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης, θέματος ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 16.

1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη, υιοθετήσει νέα σύμβαση, που θα αναθεωρεί, ολικά ή μερικά, αυτή τη σύμβαση και εφόσον δεν θα ορίζεται διαφορετικά από τη νέα σύμβαση :
 - α) η επικύρωση, από ένα Μέλος, της νέας αναθεωρητικής σύμβασης θα επιφέρει αυτοδικαίως - κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 12 - την άμεση καταγγελία αυτής της σύμβασης, με την επιφύλαξη ότι θα έχει τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρητική σύμβαση,
 - β) από την ημέρα, που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική σύμβαση, παύει η δυνατότητα για τα Μέλη να επικυρώσουν αυτή τη σύμβαση.
2. Αυτή η σύμβαση θα παραμείνει, σε κάθε περίπτωση σε ισχύ με τη σημερινή της μορφή και το περιεχόμενο για τα Μέλη εκείνα, που θα την έχουν επικυρώσει και δεν θα επικυρώσουν την αναθεωρητική σύμβαση.

Άρθρο 17. Το γαλλικό και το αγγλικό

κείμενο αυτής της σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά.